

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

4.1.1999

Till arbetspensionsanställda

OMRÄKNINGSKURSERNA FÖR EURON FR.O.M. 1.1.1999

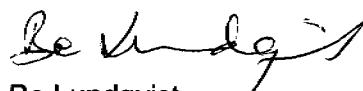
Euron är fr.o.m. 1.1.1999 officiell valutaenhet i Finland och övriga länder inom euroområdet. Euroländernas (Nederländerna, Belgien, Spanien, Irland, Italien, Österrike, Luxemburg, Portugal, Frankrike, Tyskland och Finland) nationella valutaenheter omräknas till euro enligt de bifogade fasta (låsta) omräkningskurserna. Under övergångsperioden är de nationella valutaenheterna s.k. underenheter till euron.

Genast i början av övergångsperioden skall de nationella valutaenheterna omräknas via euron till ett annat lands nationella valutaenhet. Valutaenheterna inom euroområdet omräknas med en fast omräkningskurs för euron. Valutan mellan ett euroland och ett land utanför euroområdet skall omräknas via euron, men med fluktuerande valutakurser som tidigare.

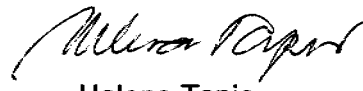
I cirkulär A 40/98 (bilaga 4) finns mera detaljerad information om när och hur arbetspensionssystemet kommer att ta euron i bruk. Detta cirkulär kompletterar det tidigare cirkuläret. I och med att euron tas i bruk kommer detta också att inverka på arbetspensionssystemets tillämpning av medelkurserna. Detta cirkulär ersätter då också delvis cirkulär A 37/94.

I den finska versionen av detta cirkulär var bilaga tre felaktig, men här är misstaget korrigerat med rätt bilaga, daterad 4.11.1998, som gäller ECU-medelkurserna för oktober 1998.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Bo Lundqvist

Helena Tapio

Pensionsystemavdelningen,
Juridiska avdelningen,
Planeringsavdelningen

4.1.1999

OMRÄKNINGSKURSERNA FÖR EURON FR.O.M. 1.1.1999

1

Fasta omräkningskurser för euron inom euroområdet

I tabellen anges de oåterkalleliga omräkningskurserna för euron inom euroområdet. Förordning om omräkningskurser följer som bilaga 1.

Nederländerna (NLG)	2,20371
Belgien (BEF)	40,3399
Spanien (ESP)	166,386
Irland (IEP)	0,787564
Italien (ITL)	1936,27
Österrike (ATS)	13,7603
Luxemburg (LUF)	40,3399
Portugal (PTE)	200,482
Frankrike (FRF)	6,55957
Tyskland (DEM)	1,95583
Finland (FIM)	5,94573

2

Omräkningen av penningbelopp

Omräkningen till euro görs genom att man delar penningbeloppet uttryckt i den ifrågavarande statens nationella valuta med tabellens omräkningskurs för euro. Eurobeloppet omräknas till ett annat eurolands nationella valuta genom att man multiplicerar eurobeloppet med omräkningskursen. Inverterade kurser som härleds från omräkningskurserna får inte användas. De medelkurser som EU:s Administrativa kommission tidigare har meddelat kommer således inte mera att tillämpas mellan euroländerna, utan hädanefter används fasta eurokurser (se dock punkt 4).

Finska mark till euro

Finska mark omräknas till euro genom att man delar markbeloppet med omräkningskursen i tabellen.

$$100 \text{ FIM} / 5,94573 = 16,82 \text{ EUR}$$

Eurobeloppet till nationell valuta

Eurobeloppet omräknas till ett annat eurolands nationella valuta genom att man multiplicerar eurobeloppet med landets omräkningskurs för euro som framgår av tabellen. När man omräknar eurobeloppet exempelvis till franska franc får man:

$$100 \text{ EUR} \times 6,55957 = 655,96 \text{ FRF}$$

Pensionsystemavdelningen,
Juridiska avdelningen,
Planeringsavdelningen

4.1.1999

Nationella valutabelopp till mark

På motsvarande sätt kan man omräkna t.ex. italienska lire till finska mark. När ett penningbelopp omräknas direkt till ett annat lands valuta, skall mellanresultatet i euro anges med minst tre decimalers noggrannhet.

$$100\ 000\ \text{ITL} / 1936,27 = 51,646\ \text{EUR}$$

$$51,646\ \text{EUR} \times 5,94573 = 307,07\ \text{FIM}$$

3

Omräkning av icke-euroländers penningbelopp till finska mark

Icke-euroländers valutakurser fastställs alltså på penningmarknaden, i fortsättningen dock i förhållande till euron och inte direkt till den nationella valutaenheten. När man omräknar penningbelopp från sådana länder till finska mark tillämpar man fortsättningsvis medelkurser enligt artikel 107 i EG-förordningen 574/72. I cirkulär A 37/94 har detta beskrivits mera i detalj.

Medelkurserna för icke-euroländer bestäms så att man som valutakurser för ett visst kvartal tillämpar de medelkurser som EU:s Administrativa kommission meddelat för den månad som infaller två månader före kvartalet. Om den dag som skall beaktas infaller t.ex. under kvartalet januari-mars, tillämpas de medelkurser som fastställts för oktober föregående år. Artikel 107 om valutaomräkning i EG-förordningen 574/72 följer som bilaga 2.

4

Tillämpningen av medelkurser under övergångsperiodens första skede

För valutaomräkningen är situationen vid årsskiftet 1998/1999 exceptionell. Enligt EU-förordningen (EG 1103/97, se bilaga 4) skall valutabelopp fr.o.m. 1.1.1999 först omräknas till euro innan de omräknas till andra valutor. För kvartalet januari-mars 1999 skall emellertid de valutakurser tillämpas som enligt artikel 107 i EG-förordningen 574/72 bestäms enligt medelkurserna för oktober föregående år, då euron ännu inte existerade. Eftersom EU-kommissionen inte gett några närmare direktiv om hur förordningarna skall tillämpas tillsammans fr.o.m. 1.1.1999, har PSC beslutat att tillsvidare förfara på det sätt som beskrivs nedan.

När den dag som skall beaktas
infaller före 1.1.1999

Om den dag som skall beaktas infaller före 1.1.1999 tillämpas fastställda medelkurser på samma sätt som tidigare. Vid valutaomräkningen tillämpas enligt EG-förordningen de medelkurser som fastställts för den period till vilken valutaomräkningsdagen hänför sig.

Pensionsystemavdelningen,
Juridiska avdelningen,
Planeringsavdelningen

4.1.1999

När den dag som skall beaktas
infaller före 1.1.1999

Om den dag som skall beaktas infaller 1.1.1999 eller senare, skall omräkning-
en göras via euron enligt euroförordningen. Administrativa kommissionen tor-
de meddela de länder som inte hör till euroområdet de euromedelkurser som
enligt EG-förordningen skall tillämpas för perioden april-juni från början av
året. Inom euroområdet tillämpas fasta eurokurser.

I oktober 1998 då medelkurserna fastställdes för det första kvartalet år 1999,
var euron ännu inte i bruk. Enligt euroförordningen motsvarar dock en ecu en
euro, varför ecu i dessa situationer tillämpas i stället för euro. I bilaga 3 före-
kommer därför euroländernas och vissa andra länders ecu-medelkurser för
oktober 1998. Med ecu-kurserna omräknas inbetalade belopp i utländsk valu-
ta, då den dag som skall beaktas infaller under perioden januari-mars 1999.
Beträffande de valutor som inte omnämnts här, utreds kurserna särskilt av en
affärsbank.

Om sådana inbetalningar, där den dag som skall beaktas infaller under perio-
den januari-mars 1999, noteras direkt som eurobelopp, tillämpas de eurokur-
ser som anges i punkt 1 vid omräkningen av inbetalade belopp till finska mark.

Följande två exempel beskriver hur medelkurserna tillämpas för perioden
januari-mars, då medelkurserna för oktober 1998 används.

Exempel 1 Omräkning av svenska kronor till finska mark

En förmån på 2 000 SEK har betalats in i Sverige och den dag som skall be-
aktas infaller under januari 1999. Förmånen omräknas till finska mark:

$$2\ 000\ \text{SEK} / 9,36648^* = 213,527\ \text{EUR}$$

$$213,527\ \text{EUR} \times 5,95237^{**} = 1\ 270,99\ \text{FIM}$$

* SEK/ECU medelkursen mellan den svenska kronan och ecun i oktober 1998

** FIM/ECU medelkursen i oktober 1998

Exempel 2 Omräkning av tyska mark till finska mark

En förmån på 1 200 DEM har betalats in i Tyskland och den dag som skall
beaktas infaller i februari 1999. Förmånen omräknas till finska mark:

$$1\ 200\ \text{DEM} / 1,95626^* = 613,415\ \text{EUR}$$

$$613,415\ \text{EUR} \times 5,95237 = 3\ 651,28\ \text{FIM}$$

* DEM/ECU medelkursen mellan den tyska marken och ecun i oktober 1998

Förfrågningar: Marjukka Hietaniemi, tfn 151 2133
Riitta Korpiluoma, tfn 151 2395
Hannu Ramberg, tfn 151 2325

celex

Return to summary...

1/1

1(2)

398R2866

▷ ▲ Rådets förordning (EG) nr 2866/98 av den 31 december 1998 om
 ▲ omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som
 ▲ inför euron

Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 359 , 31/12/1998 s. 0001

- Visa nationella genomförandebestämmelser

Visa två språkversioner samtidigt

DE

FR

IT

PT

SV

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2866/98 av den 31 december 1998 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109.4 första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande (1), och av följande skäl:

(1) Enligt artikel 109j.4 i fördraget skall den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen börja den 1 januari 1999. Rådet, som sammanträdde på stats- och regeringschefsnivå, bekräftade den 3 maj 1998 att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan den 1 januari 1999 (2).

(2) Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron (3) skall euron från och med den 1 januari 1999 vara valutan för de medlemsstater som inför den gemensamma valutan. Införandet av euron kräver att de omräkningskurser fastställs enligt vilka euron skall ersätta de nationella valutorna och enligt vilka euron skall delas upp i de nationella valutaenheterna. Omräkningskurserna i artikel 1 är de omräkningskurser som avses i artikel 1 tredje stecksatsen i förordning (EG) nr 974/98.

(3) Enligt rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron (4) skall varje hänvisning till ecun i ett rättsligt instrument ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu. Enligt artikel 109l.4 andra meningen i fördraget skall fastställandet av omräkningskurserna inte i sig ändra ecuns externa värde. Detta säkerställs genom att som omräkningskurser fastställa växelkurserna gentemot ecun för de medlemsstaters valutor som inför den gemensamma valutan, såsom kommissionen beräknar dessa växelkurser den 31 december 1998 enligt det fastställda förfarandet för att beräkna de dagliga officiella ecukurserna.

(4) Ministrarna för de medlemsstater som inför euron som sin gemensamma valuta, dessa medlemsstaters chefer för centralbankerna, kommissionen och Europeiska monetära institutet/Europeiska centralbanken har utfärdat två kommunikéer, den 3 maj 1998 (5) respektive den 26 september 1998, om hur de oåterkalleligen fastställda omräkningskurserna för euron kommer att beräknas och fastställas.

(5) Enligt förordning (EG) nr 1103/97 skall omräkningskurserna fastställas som en euro uttryckt i var och en av de nationella valutorna för de medlemsstater som inför euron. För att säkerställa en hög grad av exakthet kommer omräkningskurserna att fastställas med sex signifikanta siffror och det kommer inte att fastställas några inverterade kurser och inte heller några bilaterala kurser mellan valutorna för de medlemsstater som inför euron.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De oåterkalleligen låsta omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron skall vara följande:

1 euro // = 40,3399 belgiska franc
// = 1,95583 tyska mark
// = 166,386 spanska pesetas
// = 6,55957 franska franc
// = 0,787564 irländska pund
// = 1 936,27 italienska lire
// = 40,3399 luxemburgska franc
// = 2,20371 nederländska gulden
// = 13,7603 österrikiska schilling
// = 200,482 portugisiska escudos
// = 5,94573 finska mark

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 december 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

(1) EGT C 412, 31.12.1998, s. 1.

(2) Rådets beslut 98/317/EG av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget (EGT L 139, 11.5.1998, s. 30).

(3) EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

(4) EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

(5) EGT C 160, 27.5.1998, s. 1.

celex

Return to summary...

1/1

Artikel 107 (9) (11) (12) (14)

Omräkning av valutor

1. Vid tillämpning av

- a) förordningens artikel 12.2-4, artikel 14d.1, artikel 19.1 b sista meningen, artikel 22.1 ii sista meningen, artikel 25.1 b näst sista meningen, artikel 41.1 c-d, artikel 46.4, artikel 46a.3, artikel 50, artikel 52 b, sista meningen, artikel 55.1 ii sista meningen, artikel 70.1 första stycket, artikel 71.1 a ii och b ii näst sista meningen samt,

- b) tillämpningsförordningens artikel 34.1, 4-5:

skall kursen för omräkning till en nationell valuta av belopp som anges i en annan nationell valuta vara den kurs som beräknas av kommissionen och grundas på det månatliga genomsnittet för dessa valutor under den referensperiod som fastställts i punkt 2 och som har anmälts till denna för tillämpning av det europeiska valutasamarbetet.

2. Referensperioden skall vara

- januari för växelkurser gällande från följande 1 april,
- april för växelkurser gällande från följande 1 juli,
- juli för växelkurser gällande från följande 1 oktober,
- oktober för växelkurser gällande från följande 1 januari.

3. De växelkurser som skall användas vid tillämpningen av punkt 1 skall vara de

kurser som samtidigt anmäls till kommissionen av centralbankerna för beräkning av ecu inom ramen för det europeiska valutasamarbetet.

4. Den dag som skall beaktas vid fastställande av de växelkurser som skall gälla i fall som avses under punkt 1 skall fastställas av Administrativa kommissionen efter förslag av revisionskommittén.

5. De växelkurser som skall gälla i fall som avses under punkt 1 offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* under den näst sista månaden före den månad från vars första dag de skall gälla.

6. I andra fall än de som avses under punkt 1 skall omräkningen ske enligt den officiella växelkursen på utbetalningsdagen, såväl vad gäller betalning som återbetalning av förmåner.

KOMMISSIONEN

Räntesats som tillämpas av Europeiska monetära institutet på dess transaktioner i ecu:
4,00 % för november 1998

Ecu (*)
(98/C 336/02)

Valutabelopp för en enhet:

	3.11.1998	oktober (*)		3.11.1998	oktober (*)
Belgiska franc och luxemburgska franc	40,3170	40,3589	Finska mark	5,94442	5,95237
Danska kronor	7,43135	7,43872	Svenska kronor	9,20809	9,36648
Tyska mark	1,95444	1,95626	Pund sterling	0,709693	0,704593
Grekiska drakmer	329,129	336,530	USA-dollar	1,17525	1,19376
Spanska pesetas	166,169	166,258	Kanadensiska dollar	1,78979	1,84236
Franska franc	6,55320	6,55928	Japanska yen	135,271	144,172
Irländska pund	0,785596	0,784383	Schweiziska franc	1,59599	1,59554
Italienska lire	1933,48	1935,39	Norska kronor	8,68276	8,87782
Nederländska gulden	2,20360	2,20611	Isländska kronor	81,8680	81,7271
Österrikiska schilling	13,7504	13,7638	Australiska dollar	1,88795	1,93172
Portugisiska escudos	200,416	200,645	Nyzeeländska dollar	2,21286	2,28423
			Sydafrikanska rand	6,59316	6,92294

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitikern.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

(*) Det månatliga genomsnittet för växelkursen för ecu publiceras i slutet av varje månad.

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

3.12.1998

Till arbetspensionsanstalterna

EURON INFÖRS I ARBETSPENSIONSSYSTEMET

I detta cirkulär redogörs för arbetspensionssystemets övergång till euro närmast i fråga om verkställandet av förmånerna. Social- och hälsovårdsministeriet har 6.10.1998 meddelat föreskrifter om införandet av euron i bokföring och bokslut (Dnr 34/02/98).

Pensionsystemavdelningen har i ett meddelande 10/98 (endast på finska) redan gett förhandsinformation om övergångsplanerna för euron. Ytterligare föreskrifter och preciseringar kommer att ges innan euron slutligt tas i bruk, vilket kommer att ske 1.1.2002.

1

Allmänt om euron

Övergångsperioden för euron är 1.1.1999 - 31.12.2001. Euron kan under övergångsperioden användas som kontovaluta och i avtal. I början av år 2002 blir euron kontant valuta. Man kan växla mark till euro under en övergångsperiod från början av 2002 till senast utgången av juni.

Europeiska unionens råd har utfärdat två förordningar om de rättsliga ramarna för införandet av euron; Rådets förordning om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron (EG 1103/97, 17.6.1997, bilaga 1) och Rådets förordning om införandet av euron (EG 974/98, 3.5.1998, bilaga 2).

Finska mark omräknas till euro genom att dela markbeloppet med en omräkningskurs med sex signifikanta siffror. Resultatet avrundas till två decimaler. Vid avrundningen används normal 5-avrundning.

Exempel 1	Från mark till euro	100 mk/5,89901*	= 16,96199703 e
	Avrundas till två decimaler: 100 mk		= 16,95 e
	Från euro till mark	5,89901* x 100 e	= 589,90 mk

*Den slutgiltiga omräkningskursen till euro tillkännages 1.1.1999.

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

3.12.1998

De EU-länder som antar euron (inom euroområdet) är: Nederländerna, Belgien, Spanien, Irland, Italien, Österrike, Luxemburg, Portugal, Frankrike, Tyskland och Finland.

Eurosymbolen är €. Enligt Finlands Standardiseringsförbund (SFS 4175) är den allmänna (generiska) beteckningen för euron "e", som fogas efter beloppet. Den finska marken betecknas fortfarande med "mk". Dessa beteckningar används t.ex. på bildskärmar och blanketter. Inom den internationella penningrörelsen används beteckningen "EUR" för euro och för finska mark "FIM". I arbetspensionssystemets maskinella datatrafik är markens beteckning 0 och eurons 1.

2

Övergångsplanen för införandet av euron i arbetspensionssystemet

Arbetspensionssystemet inför euron i sin helhet i början av år 2002 enligt en gemensam plan.

En eurogrupp (TER) som har haft som uppgift att koordinera införandet av euron i arbetspensionssystemet har gett ut en rapport (ETK, 23.2.1998, endast på finska) om de allmänna principerna för övergången till euro. På basis av dessa principer har en dataförvaltningsgrupp (Tietohallintoryhmä, THR) inom arbetspensionssystemet kommit överens om hur man i detalj skall förfara vid införandet av euron i den gemensamma datatrafiken mellan anstalterna (Eurotietoliikenneryhmän loppuraportti = eurodatatrafikgruppens slutrapport 16.10.1998, endast på finska). Som bilaga till cirkuläret följer en aktuell tidtabell för övergången till euro (bilaga 3). Hur man slutligen kommer att förfara vid årsskiftet 2001/2002 tillkännages senare.

Målet är att den offentliga sektorns pensionsanstalter och andra institutioner som beviljar förmåner, som t.ex. Folkpensionsanstalten och olycksfalls- och trafikförsäkringsbolagen, också skall övergå till euro i början av 2002 vid verkställandet av utbetalningen av förmåner.

Social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov begära att pensionsanstalterna var för sig ger en av styrelsen godkänd plan för övergången till euro. Planen skall vara färdig 1.3.1999.

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

3.12.1998

3

Anmälningstrafiken

I Pensionsskyddscentralens anställnings- och pensionsfallsregister kommer euron att införas genom en intern ändring i registren och en intern behandling av tillämpningsprogrammen. Det här betyder att pensionsanstalterna inte behöver anmäla gamla belopp på nytt i euro.

Alla arbetspensionssystemets grundläggande uppgifter ss. löner, fribrev och pensionsbeslut kommer att anges i euro från början av år 2002. Anmälningar till Pensionsskyddscentralens anställningsregister och pensionsfallsregister kommer sålunda att innehålla endast markbelopp till utgången av 2001 och efter det enbart eurobelopp. Uppgifterna ur PSC:s register kommer på motsvarande sätt att innehålla enbart markbelopp till utgången av 2001 och efter det belopp endast i euro.

4

Lönerna i euro eller mark fr.o.m. 1999

Det är möjligt att arbetsgivarna övergår till euron i administrationen av lönerna redan före år 2002. Det här betyder att lönerna kan anmälas till arbetspensionsanstalterna i euro. Bankerna omräknar vid behov arbetstagarens lön från mark till euro eller vice versa, beroende på om löntagaren har ett lönekonto noterat i mark eller euro.

Löneuppgifterna skall i alla fall anmälas till Pensionsskyddscentralens register som markbelopp ända fram till utgången av 2001. Om uppgifterna har anmälts till pensionsanstalterna i euro och de skall inregistreras hos Pensionsskyddscentralen, omräknar arbetspensionsanstalten eurobeloppen till mark på det föreskrivna sättet.

5

Gränsbelopp

Vid tillämpningen av lagarna används de nuvarande gränsbeloppen uttryckta i mark fram till slutet av 2001. Motsvarande praxis gäller för löner som utbetalas i euro. Först i början av år 2002 börjar man använda gränsbelopp i euro. Hur gränsbeloppen i bestämmelserna skall omräknas till euro kommer att avgöras i ett senare skede.

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

3.12.1998

6

Pensionsberäkningarna, meddelande om beslut

Pensionerna kommer att räknas från början till slut i markbelopp fram till utgången av år 2001. Pensionsbesluten kommer således också att innehålla pensionsbelopp angivna i mark. Pensionsanstalten kan vid behov under åren 1999-2000 meddela pensionens slutsumma också i euro. För att göra euron allmänt bekant, kommer slutsumman i pensionsberäkningen att anges både i mark och euro.

Fr.o.m. början av år 2002 räknas pensionerna ut i sin helhet i euro. Ännu år 2002 kan pensionsbeslutet utöver eurobeloppet som referens också innehålla slutsumman i mark.

Omräkningen av valutorna

Omräkningskursen till euro fastställs oåterkalleligt 1.1.1999. Då omräknas valutaenheten i varje euroland till euro. Efter det kommer euron att vara Finlands och andra euroländers officiella valutaenhet. Den gamla valutaenheten, i Finland marken, är underenhet till euron. I den utländska penningrörelsen kommer förhållandet mellan marken och valutorna i de andra euroländerna fr.o.m. 1.1.1999 att vara låsta i förhållande till euron och till varandra. Däremot kommer valutakurserna i de EU/EES-länder som inte antagit euron, ss. Sverige, Norge, Danmark, Island, Grekland och Förenade kungadömet samt valutakurserna i andra länder utanför euroområdet, bl.a. Estland, USA och Japan, att fortsätta att fluktuera i förhållande till euron.

Fr.o.m. början av 1999 måste omräkningarna mellan valutaenheterna göras via euron. Mark och penni omräknas till euro och cent genom att dela markbeloppet med Finlands omräkningskurs till euro. Detta eurobelopp avrundas först till minst tre decimaler. Eurobeloppet omräknas till ett annat lands valuta genom att man multiplicerar detta lands penningbelopp med omräkningskursen till euro. Slutresultatet avrundas normalt till två decimaler.

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

3.12.1998

Exempel 2

I exemplet är omräkningskurserna till euro ännu inte slutgiltiga.

Omräkningen från finska mark till tyska mark:
 $100 \text{ mk} / 5,89901 = 16,95199703 \text{ e}$

Avrundas till tre decimaler: $100 \text{ mk} = 16,952 \text{ e}$

Eurobeloppet omräknas till tyska mark med Tysklands omräkningskurs till euro och slutresultatet anges med två decimalers noggrannhet.

$1,94100 \times 16,952 \text{ e} = \mathbf{32,90 \text{ DEM}}$

Omräkningen från tyska mark till finska mark:

$100 \text{ DEM} / 1,94100 = 51,520 \text{ e}$

$5,89901 \times 51,520 \text{ e} = \mathbf{303,92 \text{ mk}}$

Om löneerna betalas ut i en annan valuta, t.ex. svenska kronor, omräknar arbetspensionsanstalten de svenska kronorna först till euro och sedan till finska mark.

Vid utbytet av pensionsuppgifter mellan Finland och utlandet används den valutaenhet som anges i pensionsbeslutet. På EU-pensionsansöknings- och beslutsblanketterna meddelar pensionsanstalten penningbeloppen tillsvidare i mark.

8**Omräkningskurserna**

De medelkurser som skall användas fr.o.m.början av nästa år meddelas pensionsanstalterna när omräkningskursen till euro oåterkalleligt har fastställts 1.1.1999. Samtidigt meddelas Finlands och alla andra euroländers omräkningskurser till euro.

9**Utdrag, meddelanden, broschyrer**

Markbeloppen i registerutdrag, olika meddelanden och broschyrer kommer samtidigt att anges i euro åtminstone från början av år 2001. År 2002 kommer markbeloppen i alla händelser att noteras parallellt i euro. I Pensionsskyddscentralens registerutdrag till försäkrade förvärvsinkomsttagare tas euron i bruk 1.7.2001 parallellt med markbeloppen.

Pensionsystemavdelningen
Juridiska avdelningen
Planeringsavdelningen

3.12.1998

10

Tilläggsinformation

Hannu Ramberg om datatrafiken, telefon 151 2325
Marjukka Hietaniemi om beräkningen, telefon 151 2133

BILAGOR

EG-förordningen 17.6.1997 (bilaga 1)
EG-förordningen 3.5.1998 (bilaga 1)
Preliminär tidtabell för övergången till euro (bilaga 3)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1103/97
av den 17 juni 1997
om vissa bestämmelser som har samband
med införandet av euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD har antagit denna förordning med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta

med beaktande av kommissionens förslag (1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (2),

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande (3), och

med beaktande av följande:

- 1) Europeiska rådet bekräftade vid sitt möte i Madrid den 15-16 december 1995 att den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen skall börja den 1 januari 1999, på sätt som anges i artikel 109j.4 i fördraget. De medlemsstater som antar euron som gemensam valuta i enlighet med fördraget benämns i den här förordningen "deltagande medlemsstater".
- 2) Europeiska rådets möte i Madrid den 15-16 december 1995 beslutade att beteckningen "ecu", som i fördraget används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska valutan skall vara "euro". Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på den gemensamma valutan måste vara samma på alla Europeiska unionens officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.
- 3) Så snart de deltagande medlemsstaterna är kända, kommer en förordning om införande av euron att antas på grundval

av tredje meningen i artikel 109l.4 i fördraget, i syfte att definiera den rättsliga ramen för euron. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet enligt artikel 109l.4 första meningen i fördraget fastställa de omräkningskurser till vilka valutorna oåterkalleligen skall låsas.

- 4) För att den gemensamma marknaden och övergången till den gemensamma valutan skall fungera är det nödvändigt att i god tid före den tredje etappens början åstadkomma rättssäkerhet för medborgare och företag i alla medlemsstaterna såvitt avser vissa bestämmelser om eurons införande. Denna rättssäkerhet på ett tidigt stadium kommer att göra det möjligt för medborgare och företag att förbereda sig på bästa möjliga sätt.
- 5) Tredje meningen i artikel 109l.4, som tillåter rådet att genom enhälligt beslut av de deltagande medlemsstaterna vidta övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa den gemensamma valutan, kommer att vara tillgängligt som rättslig grund först när det i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget har bekräftats vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för att anta en gemensam valuta. Det är därför nödvändigt att använda artikel 235 i fördraget som rättslig grund för de bestämmelser med avseende på vilka det finns ett brådskande behov att åstadkomma rättssäkerhet. Den här förordningen och den ovannämnda förordningen om införande av euron kommer därför tillsammans att utgöra den rättsliga ramen för euron och en överenskommelse rörande principerna för denna ram träffades vid Europeiska rådet i Madrid. Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som föreskrivs i denna förordning och i den förordning som kommer att antas enligt tredje meningen i artikel 109l.4, bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.

- 6) Ecu enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 av den 22 december 1994 om kodifiering av befintlig gemenskapslagstiftning om definition av ecu efter ikraftträdandet av Fördraget om Europeiska unionen (4), kommer den 1 januari 1999 att upphöra att definieras som en valutakorg och euron kommer att bli en självständig valuta. Rådets beslut i fråga om fastställandet av omräkningskurserna skall inte i sig förändra ecuns värde utåt. Detta innebär att en ecu i sin egenskap av valutakorg kommer att bli en euro. Förordning (EG) nr 3320/94 blir därför obsolet och bör upphävas. Vad gäller hänvisningar till ecun i rättsliga instrument skall det anses att parterna har samtyckt till att hänvisa till ecu enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i nämnda förordning. Denna presumtion bör dock inte gälla om, under beaktande av parternas intentioner, annat visas.
- 7) Det är en allmänt accepterad rättslig princip att kontinuiteten av kontrakt och andra rättsliga instrument inte påverkas av införandet av en ny valuta. Principen om avtalsfrihet måste respekteras. Principen om kontinuitet bör vara förenlig med allt det som parterna har enats om med hänvisning till införandet av euron. För att stärka rättssäkerheten och klarheten är det lämpligt att uttryckligen bekräfta att principen om kontinuitet av avtal och andra rättsliga instrument skall gälla mellan de tidigare nationella valutorna och euron samt mellan ecun enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 och euron. Detta innebär särskilt att i fråga om instrument med fasta räntesatser införandet av euron inte ändrar den nominella ränta som skall betalas av gäldenären. Bestämmelserna om kontinuitet kan endast uppfylla sitt syfte att åstadkomma rättssäkerhet och insyn för ekonomiska aktörer, i synnerhet konsumenter, om de träder i kraft så snart som möjligt.
- 8) Införandet av euron innebär en förändring av varje deltagande medlemsstats monetära lagstiftning. Erkännandet av en stats monetära lagstiftning är en allmänt accepterad princip. Den uttryckliga bekräftelsen av principen om kontinuitet bör leda till erkännande av kontinuitet av avtal och andra rättsliga instrument inom tredje lands jurisdiktion.
- 9) Beteckningen "avtal" som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt de ingås.
- 10) Rådet kommer att fastställa omräkningskurserna för euron uttryckta i den nationella valutan för varje deltagande medlemsstat i enlighet med första meningen i artikel 109l.4 i fördraget. Dessa omräkningskurser bör användas för varje omräkning mellan euron och de nationella valutaenheterna eller mellan nationella valutaenheter. Vid omräkning mellan nationella valutaenheter bör en fastställd algoritm avgöra resultatet. Användningen av inverterade kurser vid omräkningen skulle medföra avrundning av kurserna och skulle kunna ge upphov till avsevärda felaktigheter, i synnerhet om det gäller stora belopp.
- 11) Införandet av euron förutsätter avrundning av penningbelopp. För att den gemensamma marknaden skall fungera och för att möjliggöra förberedelser i rättan tid och en smidig övergång till den ekonomiska och monetära unionen är det nödvändigt att på ett tidigt stadium ange avrundningsregler. Dessa regler påverkar inte några förfaranden, någon konvention eller några nationella bestämmelser rörande avrundning som ger en högre grad av exakthet för mellanliggande uträkningar.
- 12) För att uppnå en hög grad av exakthet i omräkningsförfarandet bör omräkningskurserna fastställas med sex signifikanta siffror. En kurs med sex signifikanta siffror innebär en kurs som har sex siffror, räknat från vänster till höger och med början på den första siffra som inte är noll.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning avses med

- rättsliga instrument: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,
- deltagande medlemsstater: de medlemsstater som i enlighet med fördraget antar den gemensamma valutan,
- omräkningskurser: de omräkningskurser som oåterkalleligen fastställs av rådet i enlighet med första meningen i artikel 109f.4 i fördraget,
- nationella valutaenheter: valutaenheterna i de deltagande medlemsstaterna såsom de definieras dagen före början av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,
- enheten euro: den gemensamma valutaenhet som definieras i förordningen om införande av euron, vilket träder i kraft samma dag som den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleds.

Artikel 2

- 1) Varje hänvisning i ett rättsligt instrument till ecun, enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94, skall ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu. Hänvisningar i rättsliga instrument till ecun utan en sådan definition skall anses hänvisa till ecun enligt artikel 109g i EG-fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 om inte, med beaktande av parternas intentioner, annat visas.
- 2) Förordning (EG) nr 3320/94 upphävs härmed.
- 3) Denna artikel skall tillämpas från och med den 1 januari 1999 i enlighet med det

beslut som fattas enligt artikel 109j.4 i fördraget.

Artikel 3

Införandet av euron får inte leda till ändring av något villkor i ett rättsligt instrument eller leda till upphävande av eller befrielse från fullgörelse av villkoren i något rättsligt instrument och får heller inte ge en part ensidig rätt att ändra ett rättsligt instrument eller bringa det att upphöra. Denna bestämmelser gäller förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.

Artikel 4

- 1) Omräkningskurserna skall fastställas som en euro uttryckt i var och en av de nationella valutorna i de deltagande medlemsstaterna. De skall fastställas med sex signifikanta siffror.
- 2) Omräkningskurserna får inte avrundas eller avkortas vid omräkning.
- 3) Omräkningskurserna skall användas för omräkningar åt båda hållen mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna. Inverterade kurser som härleds från omräkningskurserna får inte användas.
- 4) Penningbelopp som skall omräknas från en nationell valutaenhet till en annan skall först omräknas till ett belopp som uttrycks i enheten euro, vilket belopp får avrundas till inte mindre än tre decimaler och sedan skall omräknas till den andra nationella valutaenheten. Ingen annan beräkningsmetod får användas, såvida den inte ger samma resultat.

Artikel 5

Penningbelopp som skall betalas eller redovisas när en avrundning sker efter en omräkning till enheten euro enligt artikel 4 skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste cent. Penningbelopp som skall betalas eller redovisas och som omräknas till en nationell valutaenhet skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste underenhet eller, i avsaknad av underenheter, till närmaste enhet eller enligt nationell lagstiftning eller praxis till en multipel

eller del av den nationella valutaenhetens enhet eller underenhet. Om tillämpningen av omräkningskursen ger ett resultat som ligger exakt mitt emellan, skall beloppet avrundas uppåt.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

1

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 juni 1997.

På rådets vägnar

JORRITSMA-LEBBINK

ordförande

¹ (1) EGT nr C 369, 7.12.1996, s. 8.

(2) EGT nr C 380, 16.12.1996, s. 49.

(3) Yttrandet avgivet den 29 november 1996.

(4) EGT nr L 350, 31.12.1994, s. 27.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 974/98

av den 3 maj 1998

om införande av euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109l.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (1),

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande (2),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (3),

och med beaktande av följande:

- 1) Denna förordning innehåller föreskrifter om den monetära lagstiftningen i de medlemsstater som har antagit euron. Föreskrifter om kontinuitet för avtal, ersättande av hänvisningar i rättsliga instrument till ecun med hänvisningar till euron och avrundning har redan fastställts genom rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införande av euron (4). Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som framgår av denna förordning och förordning (EG) nr 1103/97 bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.
- 2) Europeiska rådets möte i Madrid den 15 och 16 december 1995 beslutade att beteckningen "ecu", som i fördraget¹ används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk

beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska valutan skall vara "euro". Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent. Definitionen av namnet "cent" hindrar inte användning av varianter av denna beteckning som är i allmänt bruk i medlemsstaterna. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på den gemensamma valutan måste vara samma på alla gemenskapernas officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.

- 3) Rådet skall när det handlar i enlighet med tredje meningen i artikel 109l.4 i fördraget vidta de åtgärder som behövs för att snabbt införa euron, utöver att fastställa omräkningskurserna.
- 4) När en medlemsstat enligt artikel 109k.2 i fördraget blir en deltagande medlemsstat skall rådet enligt artikel 109l.5 i fördraget vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa euron som gemensam valuta i den medlemsstaten.
- 5) Enligt första meningen i artikel 109l.4 i fördraget skall rådet när den tredje etappen börjar fastställa de omräkningskurser till vilka de deltagande medlemsstaternas valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken euron skall ersätta dessa valutor.
- 6) Lagbestämmelser bör tolkas mot bakgrund av frånvaron av växelkursrisk både mellan enheten <Bild>euro<Bild> och de nationella valutaenheterna och mellan dessa nationella valutaenheter.
- 7) Beteckningen "avtal" som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt dessa ingås.
- 8) I syfte att förbereda en smidig övergång till euron behövs en övergångsperiod mellan den tidpunkt då de nationella

¹ (1) EGT C 369, 7.12.1996, s. 10.

(2) EGT C 205, 5.7.1997, s. 18.

(3) EGT C 380, 16.12.1996, s. 50.

(4) EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

(5) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

valutorna ersätts med euron och den tidpunkt då sedlar och mynt i <Bild>euro<Bild> införs. Under denna period kommer de nationella valutaenheterna att definieras som olika underuppdelningar av euron. Rättslig likvärdighet mellan enheten <Bild>euro<Bild> och de nationella valutaenheterna kommer härigenom att etableras.

9) I enlighet med artikel 109g i fördraget och förordning (EG) nr 1103/97 kommer euron från och med den 1 januari 1999 att ersätta ecun som Europeiska gemenskapernas institutioners **beräkningsenhet**. Euron bör också bli beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB), liksom för de deltagande medlemsstaternas centralbanker. I enlighet med slutsatserna från Madrid kommer Europeiska centralbankssystemet (ECBS) att genomföra penningpolitiska åtgärder i enheten <Bild>euro<Bild>. Detta hindrar inte nationella centralbanker från att tillhandahålla konton i sin nationella valuta under övergångsperioden, i synnerhet för sin personal och för den offentliga förvaltningen.

10) Varje deltagande medlemsstat får tillåta oinskränkt användning av enheten <Bild>euro<Bild> på sitt territorium under övergångsperioden.

11) Under övergångsperioden kan avtal, nationella lagar och andra rättsliga instrument upprättas på ett giltigt sätt oavsett om detta sker i enheten <Bild>euro<Bild> eller i den nationella valutaenheten. Under denna period skall ingenting i denna förordning påverka giltigheten av någon hänvisning till en nationell valutaenhet i något rättsligt instrument.

12) Om inte annat avtalas måste de ekonomiska aktörerna, med avseende på alla handlingar som utförs enligt ett rättsligt instrument, respektera den valutaenhet som instrumentet är uttryckt i.

13) Enheten <Bild>euro<Bild> och de nationella valutaenheterna är enheter av samma valuta. Det bör säkerställas att

betalningar inom en deltagande medlemsstat genom kreditering av ett konto kan göras antingen i enheten <Bild>euro<Bild> eller i respektive nationella valutaenhet. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör också tillämpas på sådana gränsöverskridande betalningar som uttrycks i enheten <Bild>euro<Bild> eller i den nationella valutaenhet som borgenärens konto är noterat i. Det är nödvändigt att säkerställa att betalningssystemen fungerar smidigt genom att medge särskilda föreskrifter om kreditering av konton med betalningsinstrument som krediteras genom dessa system. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör inte få innebära att finansiella mellanhänder tvingas tillhandahålla andra betalningsmöjligheter eller produkter angivna i någon särskild enhet av euron. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto hindrar inte att finansiella mellanhänder samordnar införandet av betalningsmöjligheter i enheten <Bild>euro<Bild> som under övergångsperioden är beroende av en gemensam teknisk infrastruktur.

14) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Madrid skall de deltagande medlemsstaterna emittera ny omsättningsbar offentlig skuld i enheten <Kuva>euro<Kuva> från och med den 1 januari 1999. Det är önskvärt att de som **emitterar skulder tillåts att ändra den valutaenhet som utestående skulder är uttryckta i till enheten <Bild>euro<Bild>**. Föreskrifterna om dessa ändringar bör vara sådana att de också kan tillämpas inom tredje lands jurisdiktion. **Emitternerna** bör få möjlighet att ändra den valutaenhet som en utestående skuld är uttryckt i om skulden uttrycks i en medlemsstats nationella valutaenhet och om den medlemsstaten har ändrat valutaenhet för hela eller delar av sin offentliga utestående skuld. Dessa föreskrifter berör inte införandet av ytterligare åtgärder för att ändra villkoren för utestående skulder, exempelvis dessa skulders nominella värde, eftersom sådana frågor omfattas av relevant nationell lagstiftning. Det är önskvärt att medlemsstaterna ges möjlig-

- het att vidta lämpliga åtgärder för att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena på organiserade marknader.
- 15) Ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå kan också bli nödvändiga för att belysa effekterna av införandet av euron på tillämpningen av befintliga föreskrifter inom gemenskapslagstiftningen, särskilt rörande nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan.
- 16) Eventuella förpliktelser att använda enheten <Bild>euro <Bild> kan endast åläggas på grundval av **gemenskapslagstiftning**. I transaktioner med den offentliga sektorn får medlemsstaterna tillåta användning av enheten <Bild>euro<Bild>. I enlighet med det referensscenario som beslutades av Europeiska rådet vid dess möte i Madrid kan i den gemenskapslagstiftning som fastställer tidsramen för en allmän användning av enheten <Bild>euro<Bild> viss frihet lämnas enskilda medlemsstater.
- 17) Enligt artikel 105a i fördraget får rådet vidta åtgärder för att **harmonisera valörerna** och de tekniska **specifikationerna** för alla mynt.
- 18) Det behövs ett lämpligt skydd mot förfalskning av sedlar och mynt.
- 19) Sedlar och mynt i nationell valuta förlorar sin ställning som lagligt betalningsmedel senast sex månader efter övergångsperiodens utgång. Begränsningar av betalningar i sedlar och mynt som medlemsstaterna av förvaltningsmässiga orsaker fastställer, är inte oförenliga med eurons ställning som lagligt betalningsmedel, förutsatt att det finns andra lagliga sätt att reglera penningsskulder.
- 20) Från och med övergångsperiodens utgång kommer hänvisningar i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång att behöva betraktas som hänvisningar till enheten <Bild>euro<Bild> enligt respektive omräkningskurs. Det är därför inte nödvändigt att fysiskt ändra **denomineringen** av existerande rättsliga instrument. De **avrundningsregler** som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 gäller även omräkningar som skall göras vid utgången av eller efter övergångsperioden. Av klarhetsskäl kan det vara önskvärt att en fysisk ändring av valutaenheter sker så snart det är lämpligt.
- 21) I punkt 2 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland föreskrivs bland annat att punkt 5 i det protokollet skall tillämpas om Förenade kungariket meddelar rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. Förenade kungariket meddelade den 30 oktober 1997 rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. I punkt 5 föreskrivs att bland annat artikel 109I.4 i fördraget inte skall tillämpas på Förenade kungariket.
- 22) Danmark har under hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark inom ramen för Edinburghbeslutet av den 12 december 1992, meddelat att det inte avser att delta i den tredje etappen. Därför skall, i enlighet med punkt 2 i det nämnda protokollet, alla artiklar och bestämmelser i fördraget och **ECBS-stadgan** som avser undantag tillämpas på Danmark.
- 23) I enlighet med artikel 109I.4 i fördraget kommer den gemensamma valutan endast att införas i medlemsstater för vilka inga undantag gäller.
- 24) Denna förordning skall därför vara tillämplig i enlighet med artikel 189 i fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning avses med

- deltagande medlemsstater: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland,
- rättsliga instrument: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,
- omräkningskurser: den omräkningskurs som rådet enligt artikel 109I.4 första meningen i fördraget oåterkalleligen fastställt för varje deltagande medlemsstats valuta,
- enheten <Bild>euro<Bild>: den valutaenhet som avses i artikel 2 andra meningen,
- nationella valutaenheter: valutaenheterna i de deltagande medlemsstaterna såsom de definieras dagen före början av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,
- övergångsperiod: den period som börjar den 1 januari 1999 och slutar den 31 december 2001.
- att ändra valutaenhet: att ändra den enhet som den utestående skulden uttrycks i från en nationell valutaenhet till enheten <Bild>euro<Bild>, enligt definitionen i artikel 2, utan att detta leder till att något annat villkor för skulden ändras, eftersom detta omfattas av relevant nationell lagstiftning.

DEL II

ERSÄTTANDE AV DE DELTAGANDE MEDLEMSSTATERNAS VALUTOR MED EURON

Artikel 2

Från och med den 1 januari 1999 skall de deltagande medlemsstaternas valuta vara euron. Valutaenheten skall vara en <Bild>euro<Bild>. En <Kuva>euro<Kuva> skall delas upp i etthundra cent.

Artikel 3

Varje deltagande medlemsstats valuta skall till omräkningskursen ersättas med euron.

Artikel 4

Euron skall vara beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB) och för centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna.

DEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 5

Artiklarna 6, 7, 8 och 9 skall gälla under övergångsperioden.

Artikel 6

1. Euron skall också delas upp i de nationella valutaenheterna enligt omräkningskurserna. Eventuella underuppdelningar av dessa skall bibehållas. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall den monetära lagstiftningen i de deltagande medlemsstaterna fortsätta att gälla.
2. Om i ett rättsligt instrument hänvisning sker till en nationell valutaenhet skall denna hänvisning vara lika giltig som om en hänvisning till euron skedde enligt omräkningskurserna

Artikel 7

Att valutan i varje deltagande medlemsstat ersätts med euron skall inte i sig ändra denomineringen av de rättsliga instrument som existerar den dag då valutan ersätts.

Artikel 8

1. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i en nationell valutaenhet skall utföras i den nationella valutaenheten. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i enheten <Bild>euro<Bild> skall utföras i den enheten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.
3. Utan hinder av punkt 1 kan varje belopp som anges antingen i enheten <Bild>euro<Bild> eller i en viss deltagande medlemsstats nationella valutaenhet, och som skall betalas inom den medlemsstaten genom kreditering av ett konto som tillhör borgenären, av gäldenären betalas antingen i enheten <Kuva>euro<Kuva> eller i den nationella valutaenheten. Beloppet skall krediteras borgenärens konto i den valuta som hans konto är noterat i, varvid eventuella omräkningar skall ske till omräkningskurserna.
4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att
 - ändra den valutaenhet, som sådan utestående offentlig skuld enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet, som den medlemsstaten har emitterat i sin nationella valutaenhet och enligt sin lagstiftning, är uttryckt i, till enheten <Bild>euro<Bild>. Om en medlemsstat har vidtagit en sådan åtgärd får emittenterna ändra valutaenhet för skulder som anges i den medlemsstatens nationella valutaenhet till enheten <Bild>euro<Bild> om inte en ändring av valutaenheten är uttryckligen utesluten genom villkoren i avtalet. Denna bestämmelse skall gälla en medlemsstats offentliga skuld liksom obligationer och andra skulder i form av värdepapper som är omsättningsbara på kapitalmarknaderna och penningmarknadsinstrument som har emitterats av andra gäldenärer.
 - göra det möjligt för
 - a) marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG om investerings-tjänster inom värdepappersområdet (5), och
 - b) system för organiserad handel, clearing och avveckling av betalningar att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten <Bild>euro<Bild>.
5. Andra bestämmelser än de som anges i punkt 4 och som föreskriver användning av enheten <Bild>euro<Bild> får endast antas av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med den tidsram som fastställs i gemenskapslagstiftningen.
6. Deltagande medlemsstats nationella rättsregler som tillåter eller föreskriver nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan skall gälla monetära förpliktelser oberoende av vilken valutaenhet de anges i, om denna valutaenhet sedan är <Kuva>euro<Kuva> eller en nationell valutaenhet, varvid varje omräkning skall ske till omräkningskurserna.

Artikel 9

Sedlar och mynt som anges i en nationell valutaenhet skall behålla sin ställning som lagligt betalningsmedel inom sina territoriella gränser enligt vad som gäller dagen före denna förordnings ikraftträdande.

DEL IV

SEDLAR OCH MYNT I <Bild>EURO<Bild>

Artikel 10

ECB och centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna skall från och med den 1 januari 2002 sätta sedlar som anges i <Bild>euro<Bild> i omlopp. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 15 skall dessa sedlar som anges i <Bild>euro<Bild> vara de enda sedlar som har ställning av lagligt betalningsmedel i alla dessa medlemsstater.

Artikel 11

De deltagande medlemsstaterna skall från och med den 1 januari 2002 ge ut mynt i <Bild>euro<Bild> eller i cent och dessa skall

överensstämma med de föreskrifter om valörer och tekniska specifikationer som rådet fastställer enligt andra meningen i artikel 105a.2 i fördraget. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 15 skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i alla dessa medlemsstater. Förutom den utgivande myndigheten och de personer som är särskilt utsedda genom den nationella lagstiftningen i den utgivande medlemsstaten skall inte någon part vara skyldig att ta emot mer än femtio mynt vid någon enskild betalning.

Artikel 12

De deltagande medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga påföljder för förfalskning av sedlar och mynt.

DEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Artiklarna 14, 15 och 16 skall gälla från och med övergångsperiodens utgång.

Artikel 14

När i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång hänvisning sker till de nationella valutaenheterna skall dessa hänvisningar betraktas som hänvisningar till enheten <Bild>euro<Bild> enligt respektive omräkningskurs. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 skall gälla.

Artikel 15

1. Sedlar och mynt i nationella valutaenheter enligt artikel 6.1 skall fortsätta att vara lagliga betalningsmedel inom sina territoriella gränser under högst sex månader efter övergångsperiodens utgång. Denna period kan förkortas genom nationell lag.
2. Varje deltagande medlemsstat får för en period av upp till sex månader efter övergångsperiodens utgång fastställa regler för användning av sedlar och mynt i sin nationella valutaenhet enligt artikel 6.1 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta deras tillbakadragande.

Artikel 16

Enligt lag eller praxis i de deltagande medlemsstaterna skall respektive utgivare av sedlar och mynt fortsätta att, i utbyte mot <Bild>euro till omräkningskursen, ta emot de sedlar och mynt som dessa tidigare givit ut.

DEL VI

IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget, med förbehåll för protokoll nr 11 och 12 artikel 109k.1.

Utfärdad i Bryssel den 3 maj 1998

På rådets vägnar
G. BROWN
ordförande

3.12.1998

PRELIMINÄR TIDTABELL FÖR ÖVERGÅNGEN TILL EURO

Inom arbetspensionssystemet övergår man till bruket av euro huvudsakligen vid utgången av år 2001. Övergången kommer dock att ske gradvis så att en del av funktionerna övergår till euro genast vid övergångsperiodens början och en del först efter övergångsperioden:

År	Ärende	Instans
1998	- de första skedena vid övergången till euro genomförs	PA *
1999	- Löneuppgifter för 1999 tas emot av pensionsanstalterna både i mark och euro från början av januari 1999	PA
	- Utöver markbelopp tas KAPL- och KoPL-redovisningar emot i euro från början av januari 1999	LEL-kassan KoPL-kassa
2000- 2001	- I pensionsbesluten ges pensionernas totala markbelopp som referens också i euro enligt pensionsanstalternas egna fastställda tidtabeller	PA
	- Pensionsanstalterna och PSC ger markbeloppen i pensionsberäkningarna också i euro som referens enligt pensionsanstalternas egna fastställda tidtabeller	PA, PSC
2001	- Vid utgången av året tar PSC inte mera emot anmälningar av markbelopp till anställningsregistret och pensionsfallsregistret	PA, PSC
2002**	- Arbetsgivarna anmäler alla löneuppgifter för 2002 i euro	PA
	- Alla KAPL- och KoPL-redovisningar för 2002 ges som eurobelopp	LEL-kassan KoPL-kassa
	- Företagares arbetsinkomst ges som eurobelopp i beslut	LFöPL, FöPL
	- PSC:s registeruppgifter ges endast som eurobelopp	PSC
	- Euron införs i pensionskalkyleringsprogrammen	PA, PSC
	- Pensionsbeloppet i pensionsbesluten skall anges i euro	PA
	- PSC börjar ta emot eurobeloppsanmälningar till anställningsregistret och pensionsfallsregistret, markbelopp behandlas inte mera	PA, PSC
	- Ansvarsfördelningens betalningar för år 2001 verkställs i euro	PA, PSC
	- PSC: övervaknings- och utredningsfunktioner genomförs i euro	PSC
	- De uppskattade beloppen i pensionsberäkningarna ges i euro, det totala uppskattade beloppet ges som referens också i mark	PA, PSC
>	- Det som finns kvar av den interna behandlingen av markbeloppen upphör och systemet övergår helt till bruket av euro	PA, PSC

* PA = Pensionsanstalt

** Euron kan tas i bruk redan från början av år 2002 så fort det tekniskt bara är möjligt